

En NylänNing räddar glöggrundan. Läs mer om denna heroiska insats på **sidorna 18-19.**

Trött på vintermörkret och kylan? För en snabb visit till den sydamerikanska kontinenten kolla upp **sidorna 20-21.**

ABSOLUT
Country of Finland
NYLAND

nyläNNingen

Nyländska Nationens medlemstidning

04/2010

ARMY vs NAVY

Se sid 12-13

**HÖSTENS MEST
SENSATIONELLA
BILDER**

Se sid 24-25

**NN:S STYRELSE'10 TACKAR FÖR DET GÅNGNA ÅRET
OCH ÖNSKAR DEN NYA STYRELSEN LYCKA TILL!**

04/2010

Chefredaktör

Anna Abrahamsson

Ansvarig utgivare

Ann-Katrin Bender

Upplaga

Ca. 200 st, utkommer 4 ggr
om året

Kansliet ligger på
Tavastgatan 22 och borde
vara öppet varje onsdag
från kl 12-13.

NN:s bankkontonummer
är 660100-1042266 och
medlemsavgiften är 7
euro. Glöm inte att skicka
dina mest intima
hemligheter såsom hemort,
fakultet och tidigare
sexuella kontakter när du
betalt din medlemsavgift.

Innehåll

Ledare	3
Kurrespalten	4
Utlandshälsning	5
CRIBS	6-7
GA-balen	8-9
Nylänningen	10-11
Army VS Navy	12-13
Bevingande uttryck	14
Toppar & floppar	15
Lokalkultur	16-17
Glöggrunda	18-19
Borta bra	20-21
Flashback	22-23
Paparazzi	24-25
Anslagstavlan	27

Skribenter

Anna Abrahamsson
Ann-Katrin Bender
Lasse Mäki-Hokkonen
Johanna Lillqvist
Tobias Pettersson
Jaani Heinonen
Sebastian Rusk
Suvi Sundqvist
Danica Vihinen
Jannie Rehnström
Tommi Lindblom
Emil Aura

Layout

Anna Abrahamsson
Filippa Andersson
Fanny Häggblom
Jannie Rehnström
Otto Nissfolk
Suvi Sundqvist

Pärmbild

Anna Abrahamsson

Maila styrelsen och
redaktionen på adressen:

nn@abo.fi

**nylandskanati
onen.org**

Gammalt möter nytt

VINTER: årstiden som symboliserar död och bortgång. Allt gammalt röjs undan i väntan på vårens friska fläktar - känner ni av våndan i mina tangentslag? För strax ett år sedan satt jag och skrev min första ledare om allt det nya en varmare årstid förde med sig; allt det jag nu lämnar bakom mig.

Anna Abrahamsson

Pr-chef 2010
annabrah@abo.fi

Att stiga åt sidan och bereda plats känns inte mycket lättare än att våga ta språnget ut i det okända - de facto är det i mångt och mycket en väldigt likartad situation. Vi måste lämna tryggheten i det liv vi etablerat. Människan är ett djur av rutin: hon klamrar sig fast vid gamla vanor - ju djupare inpräntade, desto mer ihärdigt.

Ändå behöver vi ständigt utmana våra komfortzoner. Varje skutt ut i det okända är samtidigt ett steg framåt - tillåts vi ständigt nöja oss med det hemtama riskerar vi bli hängande på stället. Allt chanstagande må inte sluta i lyckorus; ändå är det säkraste sättet att misslyckas att aldrig försöka. De

viktigaste erfarenheterna är sällan bara en dans på rosor, men man lär sig uppskatta dem desto mer.

Min poäng? Jag ser tillbaka på min första ledare för NyläNningen. Ett år senare sitter jag framför min sista text i egenskap av Pr-chef - en post jag bara nyss blivit van med, och nu tvingas överlämna. Mina rutiner och vanor kasseras där nya skall ta plats. Men död och bortgång? Ingalunda! NyläNningen lever och frodas, trots att mitt år vid rodret är över - och efter ett år av inboxterror och infospam kan jag knappast tystna helt utan lite besserwissrande i kulisserna. Också nya vindar hemsöks av gamla ekon.

Jag tackar för mig och önskar min efterträdare all lycka (och tålamod)!

Kurrespalten

ÅRET I STYRELSEN börjar lida mot sitt slut - och hur ska man i korthet beskriva 365 extraordinära dagar? Det går bara inte, och därför ser vi framåt istället. Vad har livet i styrelssen lärt mig? Varning för sentimentalitet och allvar - bläddra vidare om det är genrer som inte passar ditt humör just nu!

Anki Bender
Kurator 2010
anbender@abo.fi

Min ryggsäck kommer att vara bra mycket tyngre nästa år: alla minnen, alla skratt, all besvikelse väger och berikar. Det här året skulle bli det roligaste i mitt liv. Det blev det, inga andra år kommer att ha en chans! Men man måste komma ihåg att livet tenderar gå som en vågrät spiral där mina glädjetoppar i år nått nya himmelska höjder. Lyckan av att jobba för NN kommer att smitta av sig flera år framöver. Men efter höjder kommer nedförsbacke - och det är där jag lärt mig mest. Hur bromsar man mitt i fallet när allt verkar skita sig; när spiralen tycks bottenlös?

Mitt svar efter ett år i styrelsen: med vänNers hjälp - VänNer av den bästa sort, en familj och som bryr sig om, frågar och stöttar. Spiralen neråt

måste du själv vända, och det gör man lättast med hjälp av vänner. Det är alldeles omöjligt att försöka påverka allt - men när det otippade sker är man ändå inte ensam, utan omgiven av en NN-familj. Kom ihåg att ta hand om er, låt inte tempot bli för högt och kom ihåg att svänga före bottendunsar och glädjemani. En vän frågade häromdan om man kan bli utbränd av att ha för roligt? - Ja, det kan man. Kom ihåg att ta hand om era vänner, även att mista en endaste märks - en av mina vänners plats kommer aldrig mer att fyllas.

Nästa år är jubbeår, då vi kommer att nå såna sällan skådade glädjetoppar! Den nya styrelsen kommer också att få ett oförglömligt år - inte bara roligaste - utan det bästa!

Utlandshälsningen:

Kära nyländska sysstrar och bröder!

HOPPAS NI haft en riktigt trevlig höst! Här på vårt håll har det varit full rulle, med inspektorsskiftet som höstens kulmen. Efter en nästan rekordlång tid på sin post, 18 år, efterträddes Calle Gahmberg av Henrik Meinander under den stora Gäddfesten i slutet av oktober. Framför oss har vi ännu dam- och herrmiddagarna, självständighets-

Tobias Pettersson

Chefredaktör för Terra Nova
Nylands Nation i Helsingfors
Tobias.pettersson@helsinki.fi

firandet och förstås julfesten med dans runt Runebergs staty som socker på botten. Det har varit ett aktivt år också i fråga om kontakter till utländska vännationer. Vi hoppas att dessa kontakter ytterligare kommer att förstärkas under det Internordiska studentmötet som står alldeles bakom knuten.

Apropå kontakter tycker vi alla att det skulle vara hur roligt som helst att ha mer samarbete med er. Avståndet mellan Åbo och Helsingfors är egentligen väldigt kort. Samarbetet skulle inte alls behöva begränsa sig till årsfestbesök. Kanske de nya styrelserna kan ha kontakt i början av året och smida gemensamma ränker? Och ni är

naturligtvis hjärtligt välkomna att delta i de evenemang som ännu återstår före årsskiftet. Jag vet att många av oss är nyfikna på att lära känna (på) er.

Önskar er allt gott i vintermörkret!

- Aj jo, jag höll nästan på att glömma: det har skett ett gräsligt nidingisdåd vid vår nation. Någon illvillig marodör har farit iväg med ett porträtt av Muminpappan från vår klubblokal! Vi står alldeles handfallna och chockade, så ifall ni råkar höra några rykten om vem sabotören kan vara tar vi gärna emot alla tips som kan hjälpa oss att lösa denna ärkefinlandssvenska deckargåta!

CRIBS

DET SOM vi börjat med i årets första CRIBSepisod, blir även vad vi avrundar serien med: färska gulisar. Efter så många fina - och så unika - cribs vi hittills presenterat, är NylänNningen ärad att få introducera nylänningarna Maria Strandberg och Emil Vartiainen; med avsikt att avslöja deras ack så fascinerande hem(ligheter)!

Suvi Sundqvist
Studerar på ESF
susundqv@abo.fi

MARIA är bosatt i ett hemtrevligt rum på flickornas sida i Kårens könsdelade femte våning. Sagan om Tavasthem för Marias del började trots allt

lite sämre än för de andra. I sin nuvarande crib har hon huserat i endast några få veckor, eftersom det ursprungliga rummet på tredje våningen luktade avlopp. Lyckligtvis kan hon nu, utan tilläggsaromer, fortsätta dela sitt liv med 17 eller 18 andra rumskamrater på penthousevåningen. Med en av dessa

delar hon inte endast på en mysig öppen spis, kök och simhallsliknande toaletter och duschbås. De delar på tambur som dekorerats med bl.a. Finlands karta, en egendomlig skoställning, och - för flickor nästan obligatoriskt - en gigantisk spegel.

*Maria och hennes
hundfamilj*

*Bilden på den komiska
farfarn*

Det som gör Marias crib speciell är en bild av hennes kusiners farfar med ett komiskt ansiktsuttryck. Hela situationen - att ha en bild på sina kusiners farfar med komisk min på sig är tämligen absurd, men uppfriskande. Bilden förvaras rakt ovanför Marias favoritsak: datorn. Laptopen favoriseras med förklaringen: "den håller mig sådär... entertained", vilket lämnar rum för olika tolkningar.

Ett positivt intryck fås av lägenheten pga att det städats så duktigt. Sängen är nästan alltid bäddad, innehållet i skåpen är mycket välorganiserat och för tillfället har till och med klädberget på stolen städats undan. Men i verkligheten är Maria inte så oskyldig - speciellt när det kommer till förvaringen av våta handdukar på hennes mammas dyra cd-spelare som hon inte längre får att fungera. Därmed utdelar NylänNningen

åt Marias crib, för att hon nästan lurat oss att hon skulle vara punktlig.

EMIL, som hittat sin etta "tois pual jokkee" nära Åbo busstation, har haft tid sen hösten att vänja sig vid sin städiga crib. Det ser inte ut att existera något suspekt i bostaden, snarare motsatsen med lyxen av t.ex. tvättmaskin och nästan-fungerande espressomaskin - ända tills han visar fuktskadorna i tamburens golv. Deras ursprung är tills vidare en gåta, men trots det botades skadorna under två veckor med ett torkande fläktsystem, som med sitt hemska oväsen dygnet runt gjort livet plågsamt för Emil.

Seglaren själv

Temat i Emils crib har helt tydligt att göra med resande runt världen, vilket han hunnit ägna sig åt innan han började studierna. Hans favoritsak hemma är en longboard från Australien som rest med honom runt halva jorden. På denna äventyrsfyllda resa lärde sig Emil att ha alla sakerna i ordning, eftersom man hsr begränsat lebensraum i en segelbåt. Den stora sängen hålls alltid bäddad eftersom Emil inte tycker om när det blir råddigt. Cribbens specialitet är en bokhylla fylld med inte de vanligaste böckerna man finner på olika platser runtom världen.

Fuktskador har ju aldrig skadat någon, eller?

Slutligen måste påpekas, att den unika "kaffekokaren" är som köket: inte det största man skadat. När han "kokat" kaffet kastas pulvret våldsamt i wc-stolen, varefter det läckra kaffet ksn avnjutas. Tack vare denna fantasifulla idé förtjänar Emils crib hela

MARIA

- **Dammnivå:** Tills vidare noll, men på grund av brist på dammsugare ser framtiden farlig ut på den fronten.
- **Disknivå:** Ingenstans skådas disk, eller ens någonting åt det hållet. Äter Maria någonsin?

Vad gömmer sig...

- **under sängen?** En blommig madrass för nattgäster.
- **i kylskåpet?** Chili con carne för hela veckan, annars mycket lite mat när man på Kåren endast har en hylla/pers av kylskåpet till förfogande. Frysens tom efter att spriten tagit slut.

EMIL

- **Dammnivå:** Inte ens tanken av damm i lägenheten möjlig efter att man förstått vilken städfanatiker Emil är.
- **Disknivå:** Inte ens tanken av smutsiga saker i köket möjlig efter att man förstått vilken städfanatiker Emil är.

Vad gömmer sig...

- **under sängen?** Absolut ingenting. Inte ens en tråkig liten hög med damm. Underligt, enligt Emil.
- **i kylskåpet?** Ost, skinka, mera ost, mjölk för "dagen efter"-dagar och en något som kan ha varit lök en gång i tiden.

Gustav Adolfs bal i Lund

EMPPO OCH TOMMIS resa tänkte kakka på sig före den ens hade börjat. På grund av sista minuten-inköp av presenter och herrarnas oförmåga att läsa det finstilt på biljetterna, var det nära att flyget skulle starta utan dem. Men efter några samtal och lite GTA Turku så fann de sig på flyget, som nådde Köpenhamn en halv timme tidigare än planerat. Tågresan gick inte heller som i filmerna: fiilisen på perrongen var "Tokyo rush hour"; där folk packades in i vagnarna likt sardiner

Emppo&Tommi (+lite hjälp av Anki)

Återhämtar sig efter Balrepp i
Lund

på burk och så blev sardinen Tommi utanför - tur var att det kom senare tåg.

Kontaktpersonen i Lund hade stuckit till Lanzarote, men det gav gossarna mera tid att äta och vänta på Daniel, som anlände problemfritt och skönt till slutdestinationen. Därefter bar det av till vårt hem för helgen: "Wiklundska", där vi hastigt fick förbereda oss för kvällens Cirkussittning. Vi - den skäggiga damen och Dynamic Mime-duo - hittade snabbt en bekant cirkusdirektör (Linn) och ett loppcircus från Uppsala. Sittningen

hade full fart från början, folk hoppade på bord och melodierna av "Canneloni Macaroni" fann genast sin plats i pojkarnas hjärta tillsammans med "Finland e Finland".

Tommis tidiga väckning gav pojkarna tre timmar tid att kyta på diverse videon på YouTube, varefter pojkarna begav sig ut på stan för att möta flickorna vid tågstationen. Packningen fördes till Wiklundska och så var det dags för shopping (flickor) och öldrickande (pojkar). Kvällen firades på Skybar, där GBG-nation i Lund bjöd på delikat trerättersmiddag. Svenska visor varvades med finska och plötsligt var de "Bäska dropparna" inte så beska längre. Tuffast var nog takterassen varifrån man hade utsikt över hela Lund.

Lördagen började på samma sätt som flera gånger tidigare under styrelseåret: Tommi vaknade först och resten började visa livstecken först efter det femte "Kan vi vakna ren?". Krapula var det inte ens tal om; den botades direkt med kall öl. Emppo hade under hela resan frågat om man borde kolla om alla fracktillbehör var medhavna, och varje gång blivit idiotförklarad av Tommi. Men när det kom till kritan; vem var manne utan knappar? Lyckligtvis hann herrarna till den

enkom för oss öppna frackbutiken innan det var dags för kaffe med tilltugg på Locus Medicus. Ryktet spred sig även om att lunchen skulle gästas av Hans Majestät Konungen – som dessvärre endast visade sig komma i 1600-talsversion.

Så blev det dags för förberedelser inför helgens höjdpunkt: GA-bal. Balkvällen började med Ordens Kapitel, vilket motsvarar vår Solenn Akt. Styrelsen var på helspänn inför Ankis och Daniels medaljmottagande - men när de sista medaljerna delats ut, satt de fortfarande tomhänta. Det visade sig att både Uppsalas Kuratel och våra kuratorer blivit utan eftersom medaljerna glömts beställas. Den smärre incidenten reddes snabbt ut tack vare en heroisk insats av 3Q Wille, och medaljprydda kunde laget fortsätta mot balen. 550 festglada svenskar på samma plats kan inte bli fel, men det visade sig vara ett styvt jobb att hålla koll på allihop; årsfestetiketten låg långt ifrån den nyländska. Alla gav sig hän åt den svenska härjartraditionen, förutom vid kurateltborden där stämningen var ytterst behärskad, näst intill sovande.

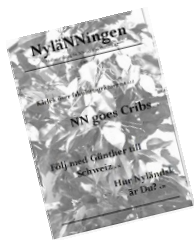
Kvällen fortsatte med program, mat och fest in på småtimmarna. Enda nackdelen var det kvävande köandet efter nattmat, sexan. En öl

återupptog effektivt stämningen - men trängseln sög musten även ur den mest hårdade festprissen, och glatt gnolande sökte sig vår församling hemåt.

“Bäska dropparna,
inte så beska längre”

Efter en kort natt och ett plågsamt packande möttes vi av tiotals festglada svenskar, i form av Wiklundsvärdarnas förfest på innergården. Några öl förde vidare till GA-lunch med pyttipanna och livligt Uppsalaumgänge. Plötsligt insåg vi att tåget skulle gå om mindre än en timme - band och roivande fick bli till en annan fest, här skulle vi försöka hitta till tågstationen! Vi sade hejdå åt alla och rusade mot tågstationen med vårt pick och pack. Obligatoriska mellanstopp med fotopaus och rådfrågande av förvirrande svenskar (klockan var 16 på en söndag) förkom, men till slut satt vi alla tryggt på tåget.

Hemresan förflöt relativt väl med flygbyten och två timmars sömn på Helsingfors-Vanda. GA-depressionen började innan vi ens hunnit hem till Finland och små lyckorus bubblar upp lite då och då av en så oskyldig "säg Uh Ah GA bal, säg Uh Ah GA bal" -viskning.

Historien om NyläNningen

HISTORIEN OM NYLÄNNINGEN

började för många många år sedan, en mörk och ruskig vinterkväll, inte hemskt olik den här. Året var 1991 och några aktiva nylänningar hade samlats för att sammanställa nationens allra första medlems-tidning, en av de första på Akademien.

Jannie Rehnström

Studerar juridik
jrehnstr@abo.fi

Den första Nylänningen bestod endast av ett par A4 ark som var ihopvikta och stansade till ett häfte.

I början präglades innehållet i Nylänningen av olika sorter av pyssel, menade till att underhålla uttråkade nationsmedlemmar under föreläsningar och en hel del skvaller om diverse nationsmedlemmar påföljt av rika mängder av bildbevis.

Åren gick och NyläNningen utvecklades i takt med att Nationen växte och skaffade sig både fler medlemmar som också ett större utbud av evenemang att skvallra om. Innehållet i NyläNningen har sen början av 1990-talet sett ut ungefär som den ser ut idag, medan

tidningens yttre egenskaper har växlat fram och tillbaka från år till år. 2009 gjordes ett ordentligt ansiktslyft på tidningen och i år vann NyläNningen äntligen efter många år av hårt arbete Kårens "årets bästa medlemstidning" pris.

NyläNningar har genom tiderna varit ett glatt, humoristiskt och påhittigt folk, vilket också synnats i det texter som våra forna medlemmar producerat och publicerat i vårän käre tidning. Då man tar en närmare titt i några av de gamla NyläNningarna som sparats från 90-talet kan man snabbt konstatera att forna Nyländska författare speciellt koncentrerat sig på att namnge och omdöpa mer eller mindre kända fenomen inom nationen:

NyläNningen nr. 1/94 hade några påhittiga nyländska flickor och pojkar bland annat givit nya namn till herr-, och dammiddag. Herrmiddagen hette under den här tiden (och också en tid framöver) Mormiddag medans dammiddagen logiskt nog blev omdöpt till jaaammiddag.

På hösten 1996 då den tredje NyläNningen för det året kom ut, var begreppet "Gruff" mycket populärt inom nationen. Enligt skribenten kan

11 nyläNningen

ordet "gruff" betyda många olika saker beroende på från vilken synvinkel man ser på det ifrån. Ett gruff kan vara ett ljud som en nyuppvaknad krabulent NyläNning släpper ur sig på morgonen, det kan

vara ett fornnordiskt verktyg för att peta får i baken med, det kan vara en strålande business idé som man kan bli rik på eller en tillverkningsprocess på en fabrik. Skribenten konstaterar dock till slut att det ända som begreppet "gruff" egentligen betyder är tankar kring en massa oväsentligt.

Året 1997 dök en oförväntad sjukdom upp bland Nylänningar, nämligen Stimpfolismen. Stimpfolismen var enligt en artikel i NyläNningen 3/97 en sjukdom som mest förekom hos unga, studerande brudar som gör sitt bästa för att undvika sina trista studier.

Stipholismen gick ut på ett kroniskt beroende av TV:serier som Ren&Stimpy (vad det nu sen må vara?) och Frasier.

Ordet Tifosi var något som Åbo NyläNningarna året 2000 sportade mycket med, tydligen i en så hög grad att de till och med hittade på detta underliga namn åt fenomenet. Tifosi betyder enligt en artikel i NyläNningen nämligen fanatiska idrottsanhängare av vilka det alldeles tydligt fans många av i vår nation.

Under årens lopp har NyläNningen varit ett sätt för många Nyländska studerande i Åbo att uttrycka sig och göra reklam utåt för vad Nyländska Nationen egentligen är och vad vi sysslar med. Nästa år, året 2011, har det förflutit 20 år sen den första NyläNningen såg dagens ljus; något som säkerligen kommer att synnas också i nästa års upplagor av vår tidning. Vad PR-utskottet hittar på återstår bara att se...

ARMY vs NAVY

FINSKA FLOTTAN eller landstridskrafterna? Vem lägger ni era pengar på att är fosterlandets hopp? Det är egentligen ganska passande att jag skriver denna artikel till Nylänningen i och med att självständighetsdagen ligger helt bakom knuten. Alla har vi också hört de eviga militärhistorierna och säkert fick vi alla en överdos av dem igen på militärsitzen, men visst finns det

Sebastian Rusk
Studerar på ESF
serusk@abo.fi

en viss charm i när för varandra obekanta män i en djup dimma börjar jämföra sina- rejält överpepprade – historier om hur tufft det var när de tjänstgjorde. Lite som när Fafa drar historien om den där gäddan (vars vikt ökar varje gång) han drog upp förra veckan...

Vår kära avgående Prokurator Daniel har även väckt en del uppståndelse med sina historier. Han tjänstgjorde 270 dagar i flottan - varav 180 dagar på båten Porkkala, som i en krigssituation ska minera HELA finska viken så att ryssen omöjligen kan

landsätta trupper på finskt territorium. Just, just.. Personligen tjänstgjorde jag på GRKK som också har en liten "chocklad-stämpel" (åtminstone kryllar det av "pamin") och jag fick en liten idé att det vore intressant att jämföra dessa två helt olika avdelningar av det finska försvaret, och därmed kanske få en bättre bild av vilkendera är bättre förberedd för konflikt.

Vid frågan om vad Daniel ansåg som jobbigt, var tydligen sömnbrist och maskering av båten de jobbigaste situationerna på båten. Jag tänkte inte ens börja dyka in i vad som är jobbigt med att vara gurkslängare - för det är en hel del saker som är bra mer irriterande än att inte få sova. Egentligen, när jag tänker efter, skulle jag gärna ha tjänstgjort i flottan: uniformen innebär automatiskt lättare att skaffa ett ligg, mindre stress, mera kaffe, och när vi män mellan 23-30 år ska ansöka om pass från polisstationen och måste medta våra militärpass för att bevisa att vi tjänstgjort så har det absolut ingen skillnad mellan flotta, landstridskrafter och flygvapen - åtminstone skulle jag ha sparat mitt högra knä från skada.

DAGSSCHEMA

Landstridskrafterna

När väckning sker på brigaden kl.

06:00 har manskapet tre sekunder tid att stiga upp, förrän det är dags för morgontvagning och styrkegranskning, varefter hela kompaniet ska städas.

07:00 är det "breku"

07:30 följer förberedning för dagens tjänst.

08:00: avfärd till H-skogen, G-skogen eller Syndalen. Anfall med granatkastare var det enda vi övade så gott som hela 180 dagarna.

12:00-12:30 fältlunch.

12:30-16:00 anfallsövning med granatkastaren.

16:00-16:30 tillbaka på brigaden och städning av kompaniet.

16:30-17:00 middag

17:00-17:30 städning av kompaniet en tredje gång.

18:00-21:00 kvällsfritid, eventuellt kort kvällspermission.

22.00 Tystnaden påbörjas.

Flottan

06:30 väckning (ingen 3 sekunders regel).

06:45 morgonjupppa i form av tio armpressar.

06:50-08:00 "breku" (två skift).

08:00 ordergivning, där också dagens enda hälsning till en förman utträttades. Schemat som följer utgår från pojkarernas "hamnvecka", d.v.s:

08:15 kaffe

08:30 utbildning i form av t.ex. morse eller sedan praktisk utbildning i form av att skuffa minor kring hamnen.

12:00 lunch (matroserna hade tillåtelse att kila alla i kön)

12:45-13:15 dagens långa paus med smått mingel och kaffedrinkande med munk.

13:15-15:30 utbildning (ifall teoretisk sådan, fick kaffe medhas).

15:30-15:45 städning av båten.

16:00-24:00 innebar fritid och eventuellt lång kvällspermission; här ingick även daglig bastu kl.18:00, som avrundades kl.19:00 för inleda TV-maraton med vadän i dumburken som intresserade matroserna.

Nyheter från Nyländska Notisbyrån

Månadens bild

Det är inte bara mamma som kysser tomten...

■ **UNDER ÅRSMÖTET** fastslogs Nationens fronttrupper för nästa år: Iiro Lantonen (kurator), Julia Nyman (prokurator), Bettina Lindgren (sekreterare), Jenni Mäki-Reinikka (skattis), Artur von Bonsdorff (klubbis), Fanny Häggblom (värdinna), Suvi Sundqvist (Pr-chef).

■ **PÅ ÅRSMÖTET** utnämndes även inspektor Linnea Henriksson att vaka över Nationens väl de tre inkommande verksamhetsåren. Att minnas efter den långa ludna svansen!

■ **ALLA NYA** vindar sveper även med sig ett nytt halarmärke, som framröstades på höstmötet. Vi finner väl I<3NN högst på alla önskelistor till julgubben i år?

■ **STADGEÄNDRINGEN** är det hetaste på de nyländska tapeterna just nu. Första behandlingen klubbades igenom på årsmötet, nervkramande fortsättning följer på nästa års sida. Blir det kärlek även över högskolegränserna? Och har vi utsett vår sista värdinna?

BEVINGADE UTTRYCK

"Den här gången tänkt' jag vara lite nyktrare, att jag int tappar någo kläder. Nej hups, jag menar saker"

- Freudian slip apropå milisitzen? Någon har visst för vana att strö kläder omkring sig?

"No homo, no homo."

- Heta massagepass män emellan är helt platoniska känsloyttringar, enligt ProK '07.

"Du är ju i sämre skick än min pappa, och han är 72 år!"

- Kurator '06 imponeras av sin bordsdam.

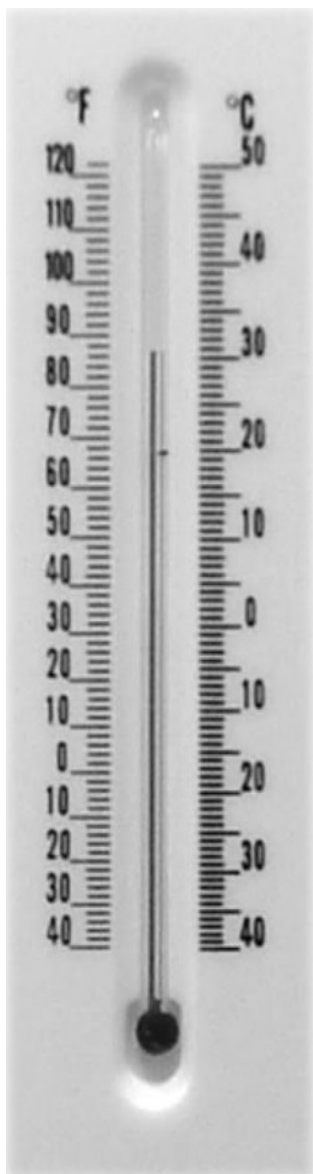
"Klockan är redan halv åtta, och ingen har spytt ännu?! Jag är ganska imponerad!"

- Sångledare förundras över Abisitzen.

"Int kan man ju säga annat än att d va hurja bra fest =D"

- Emppo, efter att ha återfunnit Raybansen som försvann på Sommarträffen i "random buske" flera månader senare.

SÄSONGENS TOPPAR OCH FLOPPAR

ViNNare

Störst, bäst och vackrast - i varje fall i tryckt format. Det vi alla vetat länge redan är nu officiellt: NyläNningen valdes till bästa medlemstidning i Kårens årliga tävling för specialföreningar!

Jultider nalkas

Den näst största hem-till-föräldarna-högtiden efter sommarmånaderna. Vi ser fram emot att snylta på dignande julbord och öppna paket!

Ljumma tummar

Den omdebatterade "gilla"-knappen på KP resulterade inte i de störtlågar av tummar man farhågat. Den inofficiella topplistan regleras överlägset av bröderna Rusks ÅFK- respektive webbuppdateringar. "STEP IT UP ESBJÖRN!" vädjar Hönö på KP.

Toppmodell (bort)tappad

Sedan Apan Arvids öde tillkännagjordes i senaste numret av nationstidningen har frågande röster höjts om en ny galjonsfigur för vår ädla skara. Ett hett presenttips åt vänföreningarna inför kommande jubileumsår?

Jultider nalkas

Men på kansliet känner vi inte mycket av julvärmen. Kallt som i baken på en isbjörn, är den mildaste beskrivningen av temperaturen på kansliet.

Tillbaka till hembygden

Årets tredje, och sista, hembygdstur går till landets nästäldsta (och Nylands äldsta!) stad, ett NN-stronghold och hem till otaliga kuratorer genom åren, nämligen Borgå.

PRECIS SOM Ekenäs, som vi fick läsa om i förra numret av NyläNningen, är Borgå allra mest till sin fördel under sommarmånaderna, men det är på inga vis enbart en sommarstad. "Borgå jul – den är kul" är en devis som under många år lockat både inhemska och utländska turister till det fagra Borgå i juletid. Och det är just Borgå som julstad som kommer

Danica Vihinen
Borgåbo på ESF
danica.vihinen@abo.fi

att inspekteras i det här inlägget. För många av oss studerande är julen en av de få högtider som bara "måste" firas hemma, men för att inte få totalt nervsammanbrott med familjen kanske man drar ut på avfärden från Åbo in i det sista – och skyller på att "det är så kiva julstämning i Åbo" eller "jag tänkte ha alla julklappar inhandlade innan jag åker". Ett hett tips till alla dem som inte haft privilegiet att födas som (eller bli) borgåbo: Borgå är ännu mer julstämningssyftigt än Åbo! Och ni som är hemma från Borgå

torde veta, att inget skapar julstämning så som att gå omkring i Gamla Stan och titta i skyltfönster... personligen är jag ett enormt fan av Riimikkos muminhus. Med andra ord: skit i Åbo, åk till Borgå!

För er som tror sig få Åbo-abstinens kan jag upplysa att allt man vill göra i Åbo även går att göra i Borgå. För det första, för den som vill insupa julstämning på gamla Stortorget julmarknad är det bara att besöka Gamla Stan i Borgå – samma gammaldags atmosfär, "hemgjorda" sylter och julpynt och det bästa – inomhus, så man inte behöver frysa ihjäl bara för att få lite stämning. Och för den som vill gå till Bremer eller Teini på glögg mitt i julstämningssinsupandet kan jag varmt

*Männe julbisin å
besöker marknaden?*

rekommendera Paahtimo, ett stenkast från gamla stans affärer. Förutsatt att någon ens kan tänka på glögg efter glögggrundan och diverse andra glöggkalas man utstått för att "vi måste hinna träffas innan vi alla åker från Åbo för julen".

För den som planerat en liten exkursion från Åbo till gamla Malmens julmarknad i Pargas kan jag nämna att det finns ett substitut även för det i Borgå: man kan göra en utfärd till Lovisa, som också är en ypperlig julstad. Och den som föredrar att gömma sig på The Castle för att fly allt vad jul heter kan med fördel besöka den irländska pubben som tagit över efter café Old Town – de har antagligen fortfarande kvar sina St. Patricks Day dekorationer från i vintras! Den som hellre trivs på Börs kan uppsöka Amarillo – BePop konstellationen, även där får man erbjudanden med S-kortet och musiken är i stort sett den samma.

Om någon tänkt stanna kvar i Åbo ända tills dan före dan bara för att handla julklappar på Stockmann finns det en motsvarighet även för det i Borgå: Stockmann finns förstås inte där, men då centrum av Borgå är i storlek med Hansakvarteret (men betydligt lättare att orientera sig i) är det fullständigt möjligt att kolla utbudet i alla butiker på en förvånansvärt kort tid. Och hittar man inget annat kan man alltid handla Brunbergs lakrits och choklad åt hela tjocka släkten, det brukar vara ett säkert kort.

Tyvärr går det endast museitåg till Borgå, men man tar sig lätt till staden med bil (längs E18) eller buss (ca en timme från H:fors, beroende på rutt, alternativt 30-60 minuter från Lovisa). Och kom ihåg, tiotals busslaster med japanska turister årligen kan inte ha fel: Borgå jul – den är kul!

Glöggrundan – i julfridsstaden, givetvis!

VEDERBÖRANDE HAR i all förtvivlan gått igenom historik efter historik (bl.a Kårens, SF-klubbens och ÖN:s) utan något napp om Glöggrundans historia. Evenemanget har helt tydligt levt i stor sekretess i alla dessa år. Det är ju slutligen bara en handfull finskspråkiga (utöver oss alla finlandssvenskar i dammen) som

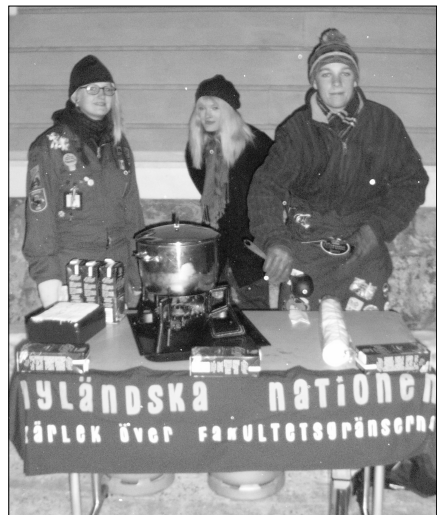
**Lasse Mäki-
Hokkonen**
Studerar på ESF
lamaki@abo.fi

känner till evenemanget... Men legenden säger att en anrik förening för inte så många decennier sedan kom på idén med att sälja glögg på gatan tidigt om morgonen - eller sent på natten - för att sedan gå och äta julgröt tillsammans. Ryktena säger att det var SF-klubben. Men för Glöggrundan, liksom Pjäxskuttet (i dagens läge Fastlaskiainen) har ansvaret för arrangemangen numer flyttats upp i händerna på Studentkåren.

Flera av er har kanske tänkt, vad är egentligen poängen med Glöggrundan? Varför står vi ute i kylan och fryser för att dricka glögg? Det är väl inte precis en omöjlighet att göra allt detta själv hemma på en varm och

mysig hemmafest? Såklart inte, men i hemmet får man inte dryga 1000 människor att rymmas. Nog för att flera börjar kvällen med en middag med de vänner man inte ser så ofta; gamla bekanta och kompisar som vallfärdat till Åbo från bl.a. Vasa och H:fors. I år hade Kåren sponsrat en stor del av vasabussarnas kostnader, vilket möjliggjorde att två fulla busslaster Vasabor anlände till Åbo. Det är svårt att hitta ett bättre sätt att kicka igång lillajulsfiilisen och förbereda sig mentalt för juletid, än att dricka spetsad(?) glögg i julfridsstaden.

Inför rundan arrangerar nationerna och fakultetsföreningarna årligen pre-glöggrundesitzar. En av de färggrannaste är chalmersspexsitzen där största delen är svenskar. Det

som ni såklart inte skall missa är vår egen Julfest där nya styrelsen körs in och vi avtackar gamla styrelsen. De senaste två åren har julfesten arrangerats i Gillesgårdens källare, förhoppningsvis hittar vi oss snart igen tillbaka i Gadolinia! Det är också nationerna och fakultetsföreningarna som nästan varje år ställer upp med glöggbord. En av de bästa glöggarna hittar ni givetvis vid NN:s bord där trevliga nyläNningar hälsar på en.

På tal om vår kära förening, i år assisterade NN i arrangemangen i form av utlåning av telefon. Undertecknad fick ett samtal av Kårens generalsekreterare. Hon informerade om att Biskopsgatan var fylld med bilar; detta enbart 3 timmar före början på evenemanget

och min ackumulator i telefonen började dö ut. Lyckligtvis kunde jag låna vår kära värdinnas telefon för att ringa till de bilägarna jag inte hade kontaktat ännu. Som julfestens ena sångledare var jag tvungen att desertera och lämna ansvaret över till värdinna '11 som fortsatte leda sången tillsammans med klubbhövding '09. Som resultat fick jag bortjagat bilarna och glöggrundan blev en succé! Tack till alla medverkande!

Önskar alla julfrid och ett gott nytt år!

Glögghövding 2010

Festkläderna Underkläderna Accessoarererna

från
Ann-Kristine

Ekenäs

Kungsgatan 8 tel 019 2412170 annkristin@annkristins.com

Borta bra men hemma bäst, eller?

Ibland känns vardagen en aning trist; studierna går inte som planerat och studiestödet tycks inte räcka till alla fester man vill gå på. Tankar på att damma av resväskan, söka fram passet och packa ner tandborsten börjar ta form - för mig blev tanken verklighet. Resmålet blev Sydamerika, till mammas stora förfaran. "Man blir ju rånad, våldtagen, drogmissbrukare, sexslav och styckad i bitar där" - och högst troligen på en och samma gång.

Johanna Lillqvist
NyläNning ute i
världen
jlillqvi@abo.fi

Resan började i Peru och fortsatte sakta mot Bolivien och Chile. Upplevelserna har varit för många för att skriva om i en enda artikel: jag har sett allt från djungel till öken; upplevt människor, mat, platser och fester som jag aldrig trodde fanns. Än har jag alla kroppsdelar kvar (ta i trä - hoppas kvarstående tid går lika bra!)

Under månadernas lopp har jag träffat de mest underbara människor (utöver alla härliga NN:are därhemma förstås), och på staplande spanska har jag lyckats förklara mej

ur och igenom det mesta. Jag har festat med andra backpackare, dansat salsa vid lägereldar, och ägnat en hel del tid åt att berätta om Finland, Åbo och det härliga studielivet vi lever! Då man berättar om sångböcker, snaps och gemenskapen inom NN finns det

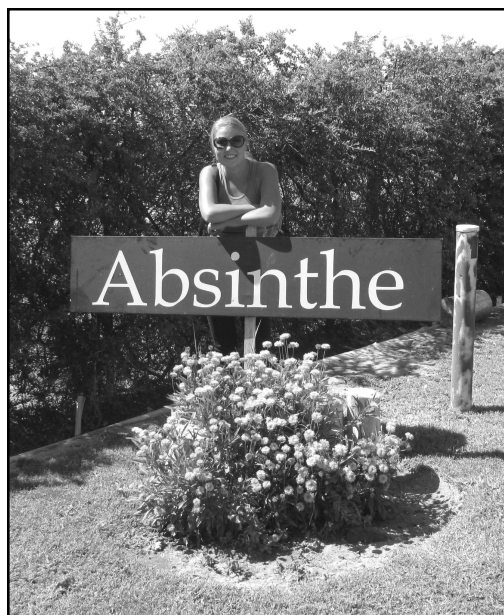

inte en kotte vid bordet som inte önskar sig vara finne; helst finlandssvensk - och allra helst nylänning.

Livet i Sydamerika har ett lugnare tempo; stressar man upp sig får man snabbt höra "*tranquilo, tranquilo*" - en attityd många finländare kunde anamma i större utsträckning. Det går helt enkelt inte att stressa upp sig då en bussresa på 200 km betyder 10 timmar - *mas o menos* - i en skranglig buss på guppiga vägar; med stup på

flera hundra meter på vardera sida, och en kusk som troligtvis är full eller hög eller möjligtvis båda. Men här spelar det ingen roll: *no problema; det man inte får gjort idag gör man mañana*. Irritationen man känner därhemma om någon är 15 minuter sen, är som bortblåst.

Maten i Sydamerika är ett kapitel för sig. De som lever enligt low carb high fat-dieter kan glömma Peru och Bolivien som rese mål (däremot kunde biffarna i Argentina och Brasilien utgöra ett himmelrike). Maten består av pasta, ris, pommes

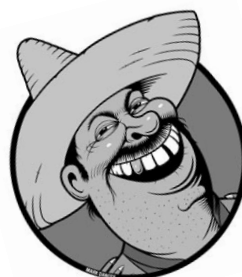

frites (helst alla tre i en rätt) och en bit kött eller höna därtill. Detta mixas ihop med majonnas, ketchup och salsa picante till en salig röra. En stor del av maten äts på marknader med hygiennivåer som skulle få vilken NN-värdinna som helst att gapa: hela kokadaver hänger längs väggarna

och plockas ner efterhand som köttet säljs. En härlig sörja av kroppsvätskor sprids runt golven och bidrar med en obeskrivlig stank kring hela marknadsplatsen. Rader av färggranna frukter, doftande kryddor och hantverk fyller upp resten av området - det finns inget bättre sätt att börja dagen, än med en fräsch fruktsallad från någon av många *señoras* vid torget! Därefter kan dagen tillbringas med att gå omkring på plazan, dricka en eller två *cervezas*; ta en *siesta*, och mot kvällen kanske gå ut och dansa salsa och tango och dricka ett par *pisco sour* som snabbt för in i dimman. Dess sura, fräna smak till och med skulle få NN:s svin att rynka på näsan!

Nu försätter mitt äventyr med vingårdar i Chile, biffar i Argentina och solstränderna i Brasilien. Längst inne i mig finns dock en stilla längtan till alla kommande NN-evenemang under kommande vårens lopp. *Hasta luego!*

Värdinna emerita kan väntas återvända i januari 2011 ifall hon inte vid det skedet funnit sig en señor Alejandro...

FLASHBACK

En f.d. Åbonylänning reminiscerar sin tid vid NN och ÅA. Vi går bakåt kronologiskt; näst i tur är Jaani Heinonen, klubbhövding 1989 och kurator 1993. I texten reflekterar skribenten tillbaka till åren då nationen återuppstått och fått tillbaka sin forna glans efter nationens depressionsår.

DET HÄNDE MIG för en dryg vecka sedan när jag kollade min mail: "Hej Jaani! Vår Flashbackserie har nu nått 20 år bakåt i tiden, och vi undrar nu om du är intresserad att skriva om ditt styssår - vad som var roligt; vad ni sysslade med". Söta öde! 20 år... Kan inte vara sant! Det känns som max 10 år sedan! När mailet nådde mig i Shanghai var det definitivt en

Jaani Heinonen

f.d. Kurator i NN,
f.d. Åbo-nylänning

skojig överraskning och visst kändes det fint att märka hur väl NN överlevt min egna aktiva tid. Man får faktiskt gräva lite i minnet för att komma ihåg allt som hände medan man själv härjade på inom NN åren 1989-1995.

För mig började livet i NN med att jag som ovetande gulnäbb från Ekenäs vandrade in till Kåren på NN:s återupplivningsmöte hösten 1988. Alla vet att NN grundades 1936 - men alla vet kanske inte att NN

hamnat i en liten kris och fallit i koma på 1980-talet. Några eldsjälar med Freddi Wilén och Nicke Åberg i spetsen kom på den fantastiska idén att återuppväcka NN ur sin tillfälliga koma.

Som social och festälskande individ var jag genast med på noterna, och utan att jag egentligen själv visste vad som hänt blev jag vald till klubbhövding. Jag hade absolut ingen aning om vad det betydde, men alla gratulerade mig till styrelsens roligaste och mest ansvarsfulla post. Alla mina klubbiskollegor vet hur stort ansvar man bär tillsammans med värdinnan (i mitt fall den superba Nina "Noppe" Klinge) för att trygga sprit- och mattillgången. Speciellt minnesvärt var att jag som nyvaldklubbis på endast 18 år inte själv kunde köpa ut de kopiösa mängderna starksprit för sitzarna, utan fick alltid assisteras av äldre festutskottmedlemmar - oftast var det Martti "Mara" Nilsson som fick komma med och fixa ut spriten från Alko.

Efter en flygande start på nationslivet och klubbisjobbet var det inget som kunde hålla mig borta från NN. De följande åren var jag alltid med på något hörn, tex. som årsfestmarskalk, i utskott, och till slut – som höjdpunkt på studiekarriären - som kurator för NN 1993. Jag är ännu djupt tacksam för att ha fått ta emot kurator Björn Halenius kamratskapspris och den för alla NN:are attraktiva Nationsåran. Under dessa år föddes många av de evenemang man med glädje ser att finns kvar än idag. Tack vare Freddi Wilén, tillsammans med andra aktiva NN:are, föddes traditionerna runt Årsfesten, Slaktgasquen, dam- och herr-middagarna, gulnäbbstipendiet, vännationerna i Sverige och Schweiz, nationsbandet, sångboken, halarmärket, etc.

Året som kurator var på alla sätt givande: vi hade en bra styrelse som jobbade fint ihop. Det är ibland svårt att minnas vilka av NN-tidernas höjdpunkter som inträffade just under vårt styrelseår, men ett par saker har inte sköljts bort av för många snapsar. Vi hade en enormt lyckad och rivig Vårbal i Uppsala, bl.a. lyckades några av oss NN:are och Göteborgare ta oss högst upp i Uppsala domkyrkas torn med en av de renoveringshissar vi på något sätt lyckades ta i bruk - det var mäktiga vyer att njuta av medan vi avnjöt lite vin i morgongryningen.

En annan minnesvärd strapats var när några anonyma styssemedlemmar gav sig ut på hemligt nattligt kommandouppdrag för att få en riktig "Nylands Län"-skylt till kansliet - förhoppningsvis finns skylten ännu kvar där!?

*En gång NyläNNing -
alltid NyläNNing!*

Sist men inte minst så minns man ju alla härliga NN årsfester på Kåren! Många av oss gamla NN-aktivister har redan länge planerat göra en gemensam attack till 75-årsjubileet nästa vår. Återigen är det Freddi Wilén som kokat ihop planen. Det pågår en tävling mellan alla gamla kuratorer jämte styrelser, där vi ser vem som bäst lyckas få hela sin forna NN-styrelse med på den stora dagen 12.3.2011. Jag har prickat in datumet i min kalender och skall göra mitt yttersta för att komma med på jubileumsårsfesten tillsammans med min styrelse.

Varma NN-hälsningar till er alla aktiva NyläNNigar där i Åbo härifrån Shanghai, var jag bött de senaste 6,5 åren. En gång NyläNNing - alltid NyläNNing!

*Hälsningar,
Jaani*

papa

GUSTAV II ADOLF BAL

razzi

Förevisade ögonblick från minnesvärda kvällar...

Ät gott.

Kafé Gadolinia Kb betjänar studenter i sju olika studentrestauranger. Kafé Gadolinia Kb ägs av Åbo Akademis Studentkår och Akademiföreningen Åbo Akademiker rf. Bolaget har skött studentbespisningsverksamheten redan under 30 år.

Veckans matlistor hittar du behändigt på webben och du kan också beställa matlistorna till din e-post avgiftsfritt.

Matlistor:
www.abo.fi/karen/lunch
Feedback: lunch@abo.fi

gadolinia
Kafé Gadolinia Kb

CAFÉ ARKEN

Fabriksgatan 2

Café Arken är beläget i det nyrenoverade fabrikskvarteret och serverar trendiga lunchalternativ med cross-kitchen inslag.

CAFÉ GADOLINIA

Porthansgatan 3-5

Café Gadolinia är tack vare sitt centrala läge i Akademikvarteren en mycket populär träffpunkt för studenterna. Hederlig husmanskost är rättesnöret i menyn.

BIBBACAFÉ

Domkyrkkogatan

Bibbacadéet är en trevlig pausplats för pluggande studenter. Miljön är lugn och präglas av funktionalism. Kaffe med tilltugg gör hjärnan gott.

CAFÉ HANKEN

Henriksgatan 7

Här förbättras världen över en kopp kaffe. Utöver det normala café-sortimentet, serveras även luncher för skyndsamma studenter.

CAFÉ KÅREN

Tavastgatan 22

I kårhusets andra våning finns den äldsta studentbespisningen. Stället genomsyras av Bryggmäns genuina 40-tals miljö. Här har tiden stannat på ett positivt sett. Generationer av studenter har ätit sina luncher här.

CAFÉ FÄNRIKEN

Fänriksgatan 3

Café Fänriken är belägen i ASA-huset. Inredningen präglas av 60 och 70-tals flower power. "Make food, not war", säger vi.

CAFÉ SYDVÄST

Nunnegatan 4

I Rettigs gamla tobaksfabrik håller yrkesskolan Sydväst hus. Den nyrenoverade studentbespisningen sköts av Kafé Gadolinia Kb. Stället är definitivt värt ett besök.

anslagstavlan

Vill du bli populär bland dina kompisar? Skicka skvaller per mail till NyläNningens redaktion på nn@abo.fi!

Detta har hänt (sådant som inte överskider nyhetströskeln för notiser)

Herrarna hade visst missat dethär med att man skall under bordet först när punschen serveras. **Vem** vaktade **vem** under Abimässonatten? **Beslagtaget** under herrmiddagen: två par metspön och ett svärd, en vattenpistol förblev på fri fot. **En viss medlem** av layoututskottet kunde inte hålla tassarna borta från julgubbrens säck. Vem var **DJ Mystery** på militärsizen? **Herrarna** har en förkärlek för att dela trånga utrymmen: det ryktas om parlekare på toaletterna (bildbevis lär också finnas) - men vad som hände i hissen ligger ännu fördolt av mystik.

PÅ KOMMANDE:

16.12 NN på Monkey:
"Firmans lillajulsfest"

24.12 Julafton!

2011 JUBBEÅRET är här!

1.1 Den nya styrelsen
träder in

Missa
inte!

*Redaktionen tackar
för det gångna året
och önskar alla
NyläNningar och
väNNer en God Jul
och ett Gott Nytt År
2011!*

Partybåten!

Fråga efter aktuella kryssningserbjudanden hos resebyrån eller direkt:
0600-41577 (1,64€ / besvarat samtal + lna/msa) • www.vikingline.fi